

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 113.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392074608/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Moders, halvt Søsters og dog ingen af dem — med en egen Sødme, som de ikke kunde eje før ham — et Ansigt, der var så kendt, som havde det bøjet sig over ham i hans Fødselsstund, og dog så uset fremmed — et Ansigt, der bag sine røde Læber bar al Livets Lykke for ham, Opfyldelsen af alle hans Længsler — — — — —

— — — Kom han så ned til Verden igen, syntes alt ham så grovt og håndgribeligt, og traf han sammen med Kammeraterne, og de omringede ham med deres Råben og Skrigen, jog det igennem ham i Smærte — som en rusten Nål gennem et Rosenblad — og han stirrede på dem med fremmede, fjendtlige Øjne, han kendte dem ikke — havde han virkelig nogensinde været en af deres?

Allt det, han ikke før havde agtet på, sårede ham nu. Deres Jubelhyl, der nylig gav Genlyd hos ham selv, lød med Et dyriske og rå, og Legen, som havde begejstret ham Dagen i Går, fandt han plat og dum. Han følte sig atter som Patricieren blandt Plebejerne og så med Foragt ned på sine tidligere Fæller.

Med Undren spurgte han sig selv, om han da virkelig også følte således over for Sigurd, den for-gudede Ven, den stærke, skønne Sigurd? og med Anger og Angst måtte han tilstå, det var ikke anderledes. Hvad nyttede det, at han var dobbelt kærlig imod ham, når de dog ikke mere kunde tale fortroligt med hinanden, fordi de ikke mere forstod hinanden? Og han mærkede jo Dag for Dag, hvor Forståelsen glippede. Navnlige ét var der, som skille dem fra hinanden — det var «Småtøsene»; således kaldte Sigurd deres jævnaldrende blandt Småpigerne. Han havde allerede længe haft sig «Kærester» imellem dem og på det nøjeste indviet Tue i disse sine erotiske Bedrifter. Med blanke Øjne og smilende Tænder fortalte han hviskende om, hvorledes han sværmede om med dem i Danseskolens lange Korridorer